

KOMETA PUNTUKAS

Naktis. Veiksmas vyksta ne Žemėje, kosmose Q9 žvaigždynė A-1000 planetoje. Ta planeta yra už tūkstančių šviesmečių nuo mūsų gimtosios Žemės. Tuo metu Žemėje niekas dar nežinojo apie ateivius, galaktikas, apskritai, kas jiems virš galvos, nes Žemėje gyveno tik urviniai ir galvojo tik apie tai, kaip išgyventi. O tuo metu A-1000 planetoje buvo tikras akmenis amžius, nes ta planeta buvo visa akmeninė. Namai – akmeniniai, lietus – akmeninis, net sniegas – akmeninis. Kai nustodavo snigti, vaikai bėgdavo į lauką braidyti po akmenukus, o besmegenius statydavo su cementu, jį išpilus ant žemės ir jame išvoliojus akmenis. Pavasarį pražysdavo spalvoti akmenukai, akmeninė saulė dar labiau įkaisdavo. Gyventojai atstatinėdavo sugriautus namus. O vasarai atėjus maudydavosi mėlynų, violetinių, baltų ir dar kitokių akmenukų upėse, ežeruose. Vasarą tos planetos gyventojai pralinksmėdavo ir švėsdavo „Akmensvaidyklės“ šventę. Jos metu visi gyventojai pasiimdavo po kuo didesnę akmenį ir turėdavo jį įmesti į ugnikalnį. Taip jie aukodavo dievui Akmeniui. Po to jie šokdavo ir dainuodavo „Ugniadiovio“ dainas, pardavinėdavo skanumynus, akmeninius papuošalus, rankdarbius. O trečią šventės dieną vykdavo stipriausių gyventojų varžytuvės „Akmensvaidyklė“. Jų metu stipriausi A-1000 galiūnai varžėsi numesdami kuo toliau akmenį, kurį vadindavo „Puntuku“ (tai pats didžiausias tos planetos matavimo vienetais), o nugalėtojas galėdavo jį pasilikti sau. Taigi, vienu tokių varžybų metu vienas iš galiūnų taip šveitė savo „Puntuką“, kad jis net išlėkė už A-1000 planetos ribų. Norėdamas jį susigrąžinti galiūnas su savo draugais sėdo į skraidančią lėkštę ir išskrido jo ieškoti. Nors jų lokatorius rodė, kad akmuo yra Žemėje, deja, jie jo nerado ir grįžo į savo planetą. O Puntukas ir liko riogsoti pusiau įlindęs į žemę Anykščiuose.

Ignalinos Česlovo Kudabos progimnazijos

4b klasės mokinys

Eimantas Labuckas